

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobkyně: Městská část Praha 1** se sídlem Vodičkova 18, Praha 1, zastoupena Mgr. Robertem Perglem, advokátem se sídlem Na Ořechovce 580/4, Praha 6 proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební** se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, **za účasti osoby zúčastněné na řízení : WSF-DELTA spol. s r.o.** se sídlem Bohuslava ze Švamberka, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.5.2009, č.j. : S-MHMP 328163/2009/OST/DI,

t a k t o :

- I. Soud žalobě nepřiznává odkladný účinek.**
- II. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 5.5.2009, č.j. : S-MHMP 328163/2009/OST/DI se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.760,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce Mgr.Roberta Pergla, advokáta.**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy odboru stavebního ze dne 5.5.2009 č. j. S-MHMP-

328163/2009/OST/DI, jímž bylo prohlášeno za nicotné usnesení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1 ze dne 13.1.2009 č.j. Výst. 001596/209-M-2/1235, kterým stavební úřad rozhodl podle § 117 odst. 4 zák. č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) o nezpůsobilosti stavby „Vital centrum, zdravotnické zařízení hotelového typu“ v ulici Lannova 2 č.p. 1235 Praha 1 pro zkrácené stavební řízení.

Rozhodnutím správního orgánu 1. stupně bylo rozhodnuto o tom, že předmětná stavba, která byla osvědčena certifikátem autorizovaného inspektora a zaevidována u stavebního úřadu dne 10.10.2008, není způsobilá pro zkrácené stavební řízení, protože autorizovaný inspektor při projednání a vydání certifikátu opomenul osoby, které by byly účastníky stavebního řízení, a to žalobce a společnost Gold Star Invest, s.r.o. a neprojednal s nimi námitky, které uplatnily u stavebního úřadu. Protože autorizovaný inspektor se s námitkami nevypořádal, ačkoli mohl nápravu certifikátu provést podle § 154 a § 156 správního řádu, posoudil obsah námitek stavební úřad. Ten dospěl k závěru, že námitky žalobkyně a společnosti Gold Star Invest, s.r.o. (*povolená stavba je v rozporu s územním plánem sídelního útvaru hlavního města Prahy, chybí územní rozhodnutí, dokumentace je neúplná a nepřesná, je v rozporu s obecnými technickými požadavky na výstavbu a trpí dalšími nedostatky, byly opomenuty dotčené osoby a nebyla jim dána možnost uplatnit k dokumentaci relevantní námitky*), jsou tak zásadní povahy, že znemožňují postup podle § 117 stavebního zákona. Proto stavební úřad rozhodl o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené stavební řízení.

Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami stavebníka společnosti WSF DELTA, spol. s r. o., který namítal, že nabyt oprávnění stavbu zahájit na základě oznámení certifikátu autorizovaného inspektora, neboť tento certifikát má charakter soukromoprávního úkonu, který oznámením stavebního úřadu nahrazuje pravomocné stavební povolení. Stavebník namítal, že ust. § 117 stavebního zákona neobsahuje žádnou aktivní pravomoc stavebního úřadu, kterou by stavební úřad měl po přijetí oznámení stavby osvědčené certifikátem. Stavební úřad certifikát pouze eviduje a ověřenou dokumentaci využívá pro kontrolní prohlídky stavby. Stavebník namítal, že nenastala situace uvedená v § 117 odst. 4 stavebního zákona, která by opravňovala stavební úřad rozhodnout o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené stavební řízení a stavební úřad v rozporu se zákonem jen navozuje situaci odpovídající podmínkám uvedeným v § 117 odst. 4 zákona, že autorizovaný inspektor opomenul osoby, které by byly účastníky řízení, a to jen proto, aby stavební úřad na sebe vztáhl kompetence vyplývající z citovaného zákonného ustanovení. To stavební úřad učinil, přestože věděl, že údajně opomenuté osoby účastníky řízení nejsou, protože usnesení stavebního úřadu (ze dne 16.10.2008 a ze dne 20.10.2008) kterým stavební úřad rozhodl, že jsou účastníky zkráceného stavebního řízení, byla nadřízeným správním orgánem prohlášena za nicotná.

Žalovaný dále uvedl, že odvolání stavebníka posoudil jako podnět k prohlášení nicotnosti, protože proti nicotnému aktu se nelze odvolat. Řízení o prohlášení nicotnosti se zahajuje z úřední povinnosti. Na základě posouzení uvedeného podnětu stavebníka žalovaný dospěl k závěru, že stavební úřad byl absolutně věcně nepřislušným orgánem vydat usnesení o nezpůsobilosti stavby. K tomuto závěru dospěl žalovaný po posouzení, že autorizovaný inspektor je oprávněn na základě soukromoprávních smluvních vztahů činit některé úkony, které jinak vykonává stavební úřad. Činí tak ve zkráceném stavebním řízení, které stavební zákon upravil v § 117 a v daném případě toto zkrácené stavební řízení mohlo být aplikováno na předmětnou stavbu. Co vše je povinen autorizovaný inspektor připojit k certifikátu, vyplývá z ustanovení § 117 odst. 3 stavebního zákona, avšak nelze v rámci těchto informací stanovit jakékoli podmínky pro provádění stavby. Stavebník je oprávněn zahájit stavbu po oznámení stavby stavebnímu úřadu. Ustanovení § 117 stavebního zákona neobsahuje žádné podrobnosti pro činnost stavebního úřadu po přijetí oznámení stavby posouzené

autorizovaným inspektorem, s výjimkou evidence stavby a jejího využití pro kontrolní prohlídku stavby. Stavební zákon v ust. § 117 odst. 1 stanovil povinnosti autorizovaného inspektora ve zkráceném stavebním řízení, které se soustřeďují na kontrolu projektové dokumentace a stavby a připojených podkladů z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2, dále opatřením souhlasných závazných stanovisek dotčených orgánů a vyjádřeními osob, které by byly účastníky řízení a je na autorizovaném inspektorovi, aby podrobně vyhodnotil postavení jednotlivých potencionálních účastníků řízení. To v daném případě autorizovaný inspektor učinil a nebyl předložen žádný důkaz, že by svoji povinnost zanedbal. Posouzení uplatněných námitek dotčených osob je na autorizovaném inspektorovi, který je musí s účastníky kladně projednat. Způsob vypořádání námitek a závěry přijaté pak připojuje k certifikátu. Teprve pokud se mu nepodaří odstranit rozpor mezi účastníky řízení, je povinen předložit jejich vyjádření s projektovou dokumentací a se závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu. V tomto případě pak autorizovaný inspektor nevydává certifikát, ale předává věc jako neuzavřenou stavebnímu úřadu. Tato situace, která v probíhajícím zkráceném stavebním řízení dává kompetence stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 4 stavebního zákon, však v daném případě nenastala, a proto stavební úřad nebyl oprávněn zasahovat do činnosti autorizovaného inspektora a vztahovat na sebe kompetence, které podle stavebního zákona nemá. Tento nedostatek věcné příslušnosti měl za následek, že usnesení stavebního úřadu je nicotné. Proto ani žalovanému nepřisluší, aby se zabýval věcnými otázkami, kdo byl účastníkem zkráceného stavebního řízení a námitkami, které byly uplatněny ve zkráceném stavebním řízení. Řízením o nezpůsobilosti stavby tak bylo zahájeno řízení o stavbě, o které již bylo pravomocně rozhodnuto a jež brání tomu, aby bylo zahájeno řízení nové. Takový postup navozuje situaci, kdy ke stavbě je platný certifikát a současně je vedeno řízení o téže stavbě s možným jiným výsledkem.

Vzhledem k tomu, že usnesení stavebního úřadu je procesním rozhodnutím, které bylo vydáno nekompetentním orgánem, žalovaný rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobkyně žalobu podala jakožto vlastník nemovitostí bezprostředně souvisejících s předmětnou stavbou a namítala, že s ní nebyl záměr změny stavby projednán, tudíž nebyla splněna zákonná podmínka zkráceného stavebního řízení dle § 117 odst. 1, 3 až 5 stavebního zákona.

Žalobkyně namítala, že byla opomenuta jako osoba, které by jinak příslušelo postavení účastníků řízení podle § 109 stavebního zákona jako přímý soused stavebníka, jehož vlastnická i jiná práva jsou výstavbou přímo dotčena, a to ve smyslu nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 131/2000 a sp. zn. II. ÚS 59/99 a dle řady judikátů Nejvyššího správního soudu, podle kterých okruh osob dotčených na svých právech musí být vykládán extenzivně. Stavební zákon vychází při určení osob dotčených stavbou v případě staveb certifikovaných ze zásady, že ust. § 109 stavebního zákona se užije obdobně. Žalobkyně byla informována o vydání certifikátu sdělením autorizovaného inspektora a až na základě tohoto sdělení, tedy až po vydání certifikátu byla společně ještě s další opomenutou osobou již je společnost Gold Star Invest, s. r.o. uvědoměna, že dokumentace stavby byla ověřena autorizovaným inspektorem. Po vydání certifikátu neměly opomenuté osoby jinou možnost bránit se proti tomuto certifikátu a vyjádřit své výhrady než podáním námitek, které jim ust. § 117 stavebního zákona zaručuje. Vyjádření osob, které by byly účastníky řízení jsou podmínkou pro vydání certifikátu a autorizovaný inspektor je povinen námitky těchto osob vypořádat a výsledek vypořádání přiložit k certifikátu. To v daném případě autorizovaný inspektor porušil. Proto byly stavebníkovi, autorizovanému inspektorovi a stavebnímu úřadu doručeny námitky

žalobkyně a společnosti Gold Star Invest, s.r.o. s požadavkem na dodatečné vypořádání jejich námitek. Proto stavební úřad vycházející z ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona přistoupil k posouzení uplatněných námitek a usnesením o posouzení námitek ze dne 9.12.2008 zaslaným též stavebníkovi, se stavební úřad snažil o dohodu mezi stavebníkem a opomenutými osobami. Stavebník však na tuto výzvu nijak nereagoval, a proto stavebnímu úřadu nezbyvalo, než po zjištění, že jde o zásadní nedostatky projektové dokumentace, tyto námitky vypořádat. Z tohoto důvodu dne 13.1.2009 rozhodl o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené stavební řízení.

Žalobkyně uvedla, že jí uplatněné námitky se týkaly nesouladu navrhované stavby s územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy a očekávatelného vlivu změny stavby na okolí, dále podmínek zpracování projektové dokumentace podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 499/2006 Sb. dodržení podmínek dle vyhl. č. 26/1999 Sb. a dále podmínek dle vyhl. č. 49/1993 Sb. Šlo o výhrady zásadní povahy, a proto žalobkyně souhlasí se závěrem stavebního úřadu, že stavební záměr je nejen v rozporu s řadou právních předpisů, ale že svou povahou a rozsahem vyžaduje vydání územního rozhodnutí. Žalobkyně nesouhlasila s tvrzením stavebníka, že byl oprávněn stavbu zahájit, neboť bez vyřešení námitek osob, které by byly účastníky řízení, je vydaný certifikát nulitní. Na žalobkyni se jednoznačně vztahovalo ustanovení § 117 odst. 1 stavebního zákona, a proto jí měla být dána možnost se k věci vyjádřit. Autorizovaný inspektor pak mohl stavbu oznámit jen za předpokladu, že opatřil vyjádření o pominutých osob. Nestalo-li se tak, nelze toto oznámení považovat za platně vydaný certifikát autorizovaného inspektora s účinky oznámení stavebnímu úřadu. V řízení také bylo vyřešeno, že Ministerstvo pro místní rozvoj vydalo nekompetentní vyjádření k žádosti stavebníka o tom, že v daném případě vlastník sousedního pozemku nebo stavby nemá postavení účastníka řízení.

Žalobkyně namítala i nesprávný procesní postup, spočívající v tom, že oznámení o zahájení řízení o prohlášení nicotnosti rozhodnutí stavebního úřadu bylo doručeno do podatelny žalobkyně až dne 12.5.2009, což je o 7 dní později, než bylo vydáno napadené rozhodnutí.

Žalobkyně označila napadené rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí stavebního úřadu za zmatečné, neboť žalovaný neobjasnil zásadní rozpor mezi tvrzeným soukromoprávním charakterem činnosti autorizovaného inspektora na straně jedné a přiznanými důsledky veřejnoprávními, kdy autorizovaný inspektor je oprávněn na základě soukromoprávních smluvních vztahů činit některé úkony, které jinak vykonává stavební úřad a svým certifikátem tak nahrazuje vydané stavební povolení. Žalovaný se při argumentaci, že nenastala situace předvídaná ustanovením § 117 odst. 4 stavebního zákona, ovšem nevypořádal se skutečností, že autorizovaný inženýr dotčené osoby obešel a vyloučil je nepřípustně zužujícím výkladem, který není v souladu s judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Takový postup autorizovaného inženýra a žalovaného by umožňoval nekontrolovatelný proces povolování staveb bez ohledu na dotčené osoby, což je v rozporu s pravidly řádného výkonu veřejné správy a i s ústavními principy ochrany práv a právem chráněných zájmů osob. Žalobkyně považuje za nejzávažnější nedostatky napadeného rozhodnutí tvrzení žalovaného o nemožnosti změny vydaného certifikátu. I na proces vydání certifikátu autorizovaného inspektora lze stavebním úřadem aplikovat analogii podle § 156 správního řádu o způsobu opravy jiných správních úkonů. Pokud taková analogie není možná, pak měl žalovaný takovýto závěr náležitě odůvodnit. Žalovaný se oproti tomu vůbec nevyrovnal se situací, že žalobkyni a osobám, které mohly do řízení vnést námitky, byla tato možnost odejmuta. Podle žalobkyně měl žalovaný přesně vysvětlit a odůvodnit jak se postupuje v případě, že zájmy dotčených osob, které by byly účastníky řízení, byly opomenuty a záměrně zanedbány. Vytvořit institut autorizovaného inspektora s takto

rozsáhlou pravomocí, aniž by existovala možnost přezkumu jeho rozhodnutí, nebylo záměrem zákonodárce, jinak by totiž tento institut byl v rozporu s ústavními základy správního procesu.

Podle žalobkyně jakkoli je řízení podle § 117 stavebního zákona založeno smlouvou mezi stavebníkem a autorizovaným inspektorem, není tím stavební úřad zcela z působnosti týkající se certifikované stavby vyloučen. Podle § 117 odst. 1 je podmínkou pro oznámení stavby stavebnímu úřadu opatření vyjádření osob, které by byly účastníky řízení, což se v daném případě prokazatelně nestalo. Podle § 117 odst. 4 pak v takovém případě přísluší stavebnímu úřadu usnesením rozhodnout o námitkách, případně rozhodnout, že stavba do konce není způsobilá pro zkrácené stavební řízení. Žalobkyně je toho názoru, že v případě nevypořádání námitek není autorizovaný inspektor oprávněn vydat platný certifikát a je povinen postoupit vypořádání námitek místně a věcně příslušnému prvoinstančním stavebnímu úřadu. Jeho věcná a místná příslušnost je pak dána ust. § 132 a zejména § 133 stavebního zákona. Protože nebyla splněna podmínka vyjádření dotčených osob, které by byly účastníky stavebního řízení a nebyly vypořádány jejich námitky, neměl být certifikát vůbec vydán a naopak byl byl-li vydán pak je na něj třeba hledět jako na nicotný. I když postup podle § 117 stavebního zákona není správním řízením, neznamená to, že na tyto postupy neplatí další právní předpisy, a proto i postupy autorizovaných inspektorů nelze vyjmout z dosahu obecného právního řádu.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. S podanou žalobou žalobkyně navrhla, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný vyslovil názor, že žalobkyně není aktivně legitimována k podání žaloby s odkazem na § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť podle tohoto ustanovení žalobkyni musí svědčit právo o němž bylo rozhodováno ve správním řízení, a to právo hmotné, nebo může namítat porušení procesních práv s tím, že tyto vady řízení ovlivnily rozhodnutí o jejich právech a povinnostech. V daném případě však šlo o právní instituty tzv. zkráceného stavebního řízení a certifikát autorizovaného inspektora. Ten není výsledkem veřejnoprávní činnosti a veřejnoprávního postupu, nýbrž plněním ze soukromoprávní smlouvy. Certifikát z tohoto důvodu není správním rozhodnutím podle § 9 až § 67 správního řádu ani jiným úkonem podle § 154, nebo § 158 odst. 1 správního řádu. Proto také nelze dovodit nulitu vydaného certifikátu. Autorizovaný inspektor není správním orgánem podle § 1 odst. 1 správního řádu, a proto v tomto případě pro podání žaloby chybí individuální správní akt vydaný správním orgánem.

Dle žalovaného dalším hlediskem pro existenci aktivní legitimaci žalobkyně je, zda výsledek správní činnosti byl schopen zkrátit někoho přímo na jeho veřejných subjektivních právech. O vydání certifikátu usiluje především stavebník a je to on, kdo může podat civilní žalobu, je-li nespokojen s výkonem autorizovaného inspektora. Oprávnění provést stavbu vzniká okamžikem oznámení stavby posouzené autorizovaným inspektorem stavebnímu úřadu. Projednání námitek dotčených osob nemá povahu autorativního rozhodování a ochrana jejich veřejných subjektivních práv je nepřezkoumatelná. Není tedy zřejmé, čeho se žalobkyně podanou žalobou u správního soudu vlastně domáhá. Ze žaloby ani nevyplývá, jaká konkrétní vlastnická, popřípadě jiná práva by mohla být změnou stavby osvědčenou autorizovaným inspektorem a rozhodnutím žalovaného přímo dotčena. Pouhé tvrzení, že se žalobkyni měl být záměr stavby projednán, je nedostatečný. Žalovaný správní orgán je toho názoru, že dostatečně posuzoval, zda byl stavební úřad věcně příslušným orgánem zasahovat do činnosti autorizovaného inspektora a odůvodnil, v čem spatřoval nedostatek věcné příslušnosti stavebního úřadu. Žalovaný je toho názoru, že rozhodl správně, neboť jakákoli jiná možnost k přezkoumání, a tedy k zásahu do certifikátu, než je občanskoprávní žaloba, nepřichází v úvahu. Nedostatky zjištěné v činnosti autorizovaného inspektora mohou být

řešeny v rámci státního stavebního dozoru, přímý zásah vůči vydanému certifikátu je nemožný. Žalovaný poukázal na to, že v právní úpravě jakékoliv vzájemné působení mezi oznámením stavby posouzené autorizovaným inspektorem a činností stavebního úřadu chybí. Stavební úřad jenom pasivně přijímá podané oznámení, nemá pravomoc ani povinnost kontrolovat jeho obsah a nemá žádnou možnost účinného zásahu proti případným nedostatkům. Námitek, které uplatní potencionální účastníci řízení, se týká postup podle § 117 odst. 4 před oznámením stavby posouzené autorizovaným inspektorem stavebnímu úřadu. Stavební úřad je toliko oprávněn ke kontrolním prohlídkám v rámci stavebního dozoru, při odstraňování závad zjištěných stavbě. Podle žalovaného změna nebo zrušení certifikátu jinou než občanskoprávní žalobou nejsou možné. Z toho důvodu, že certifikát má charakter soukromoprávního úkonu, vydaného na základě smlouvy uzavřené se stavebníkem a platná právní úprava zkráceného stavebního řízení postrádá jakoukoli možnost změny nebo zrušení certifikátu ze strany autorizovaného inspektora i v případě, že on dodatečně sám zjistí například nedostatky v projektové dokumentaci. Proto nelze ani přijmout názor žalobce, aby autorizovaný inspektor provedl nápravu certifikátu podle § 156 správního řádu.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

Podáním ze dne 20.1.2010 požádala společnost WSF – DELTA spol. s r. o. o přiznání postavení osoby zúčastněné na řízení.

Žalobkyně dále k výzvě soudu, aby doložila práva žalobkyně k sousedním nemovitostem a k situaci na těchto nemovitostech, neboť předložený správní spis neobsahoval doklady o právech žalobkyně a společnosti Gold Star Invest s. r. o. a ani námitky k oznámené stavbě, které jsou předmětem žalobního tvrzení, ve svém dalším vyjádření předeštlá obecné právní pojednání o náhledu Ústavního soudu na institut účastníka řízení a na šíři legální definice účastníků řízení z hlediska ust. § 139 písm. c) stavebního zákona a čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobkyně neuvedla, na jakých pozemcích a stavbách, v jakém rozsahu a jakým způsobem se jí dotýká vydaný certifikát a jen uvedla, že jde o její práva k nemovitostem bezprostředně sousedním, ale i dalším nacházejícím se v blízkosti předmětné stavby. Na podporu tohoto svého tvrzení předložila svazek výpisů z katastru nemovitostí č. 1 a č. 2. Konkrétněji argumentovala pouze tím, že stavba je situována v monofunkční ploše VV – veřejné vybavení, které mj. ve vymezeném funkčním využití zahrnuje i zdravotnické zařízení. Uvedla, že funkcemi souvisejícími s vymezeným funkčním využitím jsou služební byty a ubytovací zařízení, která jsou součástí daného zdravotnického zařízení, avšak ubytovací zařízení jako související funkci nelze umístit v převažujícím podílu celkové kapacity. Z tohoto důvodu není stavební záměr v souladu s platným územním plánem. Žalobkyně jako příkladný důkaz přímého zásahu do sousední stavby předložila náskres polyfunkčního domu Novomlýnská, ze kterého dle jejího názoru jednoznačně vyplývá zásah podzemních částí sousední budovy do stavby. V tom spatřuje nenahraditelnou újmu žalobkyně a k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě poukázala na nezbytnost výkladu vnitrostátního práva v souladu s Aarhurskou úmluvou tak, aby dotčená veřejnost měla přístup k soudu a aby žalobcům z řad dotčené veřejnosti bylo vyhověno k jejich návrhům na přiznání odkladného účinku správní žaloby. Jinak by mohlo docházet k situacím, kdy by již povolený záměr byl nevratně realizován. Žalobkyně i proto v tomto vyjádření setrvala na návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dle jen s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud především nemohl přistoupit na námitku nedostatku aktivní legitimace žalobkyně uplatněnou žalovaným ve vyjádření k žalobě. I když podstatou sporu mezi účastníky řízení je institut tzv. zkráceného stavebního řízení a certifikátu autorizovaného inspektora, jak uvádí žalovaný, je na otázku aktivní legitimace žalobkyně pohlížet dle charakteru správního řízení, které je předmětem přezkumu soudem. Z podnětu správní žaloby je vedeno řízení o přezkoumání správního rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto postupem podle § 77 odst. 1 a § 78 zákona č. 500/2004 Sb. o prohlášení nicotnosti usnesení odboru výstavby Úřadu městské části Praha 1, jímž je rozhodnutí o nezpůsobilosti předmětné stavby pro zkrácené řízení. V žalobou napadené věci je tedy předmětem přezkumu zákonnost rozhodnutí správního orgánu (žalovaného) o prohlášení nicotnosti, které se týká dalšího správního aktu (rozhodnutí o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení) a žalobkyně tvrdí, že prohlášením nicotnosti, tedy důsledkem, že předmětná stavba nemůže být projednána ve standardním řízení za její účasti, byla žalobkyně zkrácena na svých právech jakožto vlastník nemovitostí bezprostředně souvisejících se stavbou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Z napadených rozhodnutí správních orgánů obou stupňů také vyplývá, že žalobkyně byla v těchto rozhodnutích vzata za účastníka řízení (§ 65 odst. 2 s.ř.s.). Z důvodu uvedeného žalobkyni svědčí aktivní legitimace při podání správní žaloby na přezkum správního rozhodnutí.

Při posouzení, zda napadené rozhodnutí o prohlášení nicotnosti usnesení stavebního úřadu je v souladu se zákonem, tj. zda stavební úřad skutečně nemá žádné pravomoci vstupovat do řízení v okamžiku po vydání certifikátu autorizovaného inspektora a po jeho oznámení stavebnímu úřadu, je třeba vycházet z platné právní úpravy a dále i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.8.2010 č.j. 9As 63/2010.

Podle § 117 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. (stavebního zákona) uzavře-li stavebník s autorizovaným inspektorem smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace pro stavbu, kterou hodlá provést, může takovou stavbu pouze oznámit stavebnímu úřadu, jestliže byla opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení (§ 109), a nejde o stavbu, která je zvláštním právním předpisem, územně plánovací dokumentací nebo rozhodnutím orgánu územního plánování přímo označena jako nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.

Podle § 117 odst. 4 stavebního zákona pokud ve vyjádřeních podle odst. 1 byly uplatněny námitky proti provádění stavby, autorizovaný inspektor je posoudí a projedná s osobami, které je uplatnily. Způsob vypořádání námitek a závěry, případně podklady, z nichž vycházel, připojí autorizovaný inspektor k certifikátu podle odst. 3. Nepodaří-li se při vypořádání námitek odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení, předloží jejich vyjádření spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu, který zajistí vypořádání námitek podle § 114 nebo usnesením rozhodne o námitkách ve své působnosti anebo usnesením rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení.

Ze shora citovaného ust. § 117 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že k tomu, aby mohlo místo „standardního“ stavebního řízení proběhnout pouze zkrácené stavební řízení, musejí být splněny současně vždy 4 podmínky. Jde o následující 4 podmínky:

- 1) stavebník uzavře smlouvu s autorizovaným inspektorem
- 2) ke stavbě byla opatřena souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů

- 3) byla opatřena vyjádření osob, které by byly účastníky řízení dle § 109 stavebního zákona (tj.takových osob, které svědčí postavení účastníků z titulů práv uvedených v § 109 stavebního zákona) a
- 4) nejde o stavbu, která je orgánem územního plánování přímo označena jako nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.

Pro další postup autorizovaného inspektora a stavebního úřadu ve zkráceném stavebním řízení se uplatí ust. § 117 odst. 2-6 stavebního zákona.

V ust. § 117 odst. 2 a 3 stavebního zákona je upraven výsledek zkráceného stavebního řízení –předložení certifikátu, dokumentace a oznámení stavby stavebnímu úřadu pro případ, že jsou splněny veškeré podmínky ust. § 117 odst. 1, tj. i podmínky, že autorizovaný inspektor opatřil souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a také vyjádření (rovněž souhlasná) osob, které by byly účastíky stavebního řízení podle § 109 . Jedině opatření vyjádření uvedených osob a to vyjádření kladných mohou naplnit zákonný důvod a účel pro vedení zkráceného řízení.

Oproti tomu ust § 117 odst. 4 upravuje postup autorizovaného inspektora a poté stavebního úřadu v případě, kdy byly ve vyjádřeních podle odst. 1 uplatněny nesouhlasné námitky osob, které by byly účastníky stavebního řízení dle § 109 stavebního zákona, neboť jen takové mohou být předmětem vypořádání, jehož se postup dle § 117 odst. 4 týká. Autorizovaný inspektor námitky těchto osob nejprve sám posoudí a s těmito osobami projedná. Nepodaří-li se při vypořádání námitek odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky řízení dle § 109, předloží jejich vyjádření spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu, který zajistí vypořádání námitek podle § 114 stavebního zákona nebo usnesením rozhodne o námitkách ve své působnosti a nebo usnesením rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení. Úloha autorizovaného inspektora tedy dle § 117 odst. 4 po obstarání vyjádření a stanovisek, které nejsou souhlasné, spočívá ve snaze odstranit rozpory mezi osobami, které by jinak byly účastníky stavebního řízení dle § 109, neboť jen tak může docílit stavu naplnění podmínek dle § 117 odst. 1 stavebního zákona, které jsou předpokladem zkráceného stavebního řízení. Pokud se mu to nepodaří a nemůže k certifikátu připojit své závěry a doklady o vypořádání námitek, přebírá úlohu vypořádání námitek ve zkráceném stavebním řízení stavební úřad. Autorizovaný inspektor nemůže vyhovět námitkám ani tím, že by stanovil určité podmínky pro provádění stavby a nemůže si činit ani úsudek o občanskoprávních námitkách, proto vyjádření osob, které by byly účastníky řízení, předkládá spolu s projektovou dokumentací a závaznými stanovisky dotčených orgánů stavebnímu úřadu, který zajistí jejich vypořádání podle § 114 stavebního zákona nebo o nich usnesením rozhodne ve své působnosti. V této části úpravy vychází stavební zákon ze skutečnosti, že je to stavební úřad, kdo se musí znovu pokusit o dohodu mezi tím, kdo námitky podal, musí však jít o námitky takového charakteru, které je stavební úřad oprávněn vypořádat dle § 114 stavebního zákona, přičemž se nemůže vracet k námitkám již vyřešeným, byly-li vyřešeny v územním řízení. Stavební úřad si také jako ostatně v každém standardním řízení může učinit úsudek o námitkách, které přesahují rozsah působnosti stavebního úřadu a nelze-li je vypořádat usnesením o námitkách dle § 117 odst. 4 zákona, je na řadě oprávnění stavebního úřadu vydat usnesení o tom, že stavba je nezpůsobilá pro zkrácené stavební řízení.

Zákon výslovně nepamatuje na situaci, kdy autorizovaný inspektor neopatří vyjádření všech osob, které by byly účastníky stavebního řízení, případně neposoudí jimi uplatněné námitky a neprojedná je s nimi či nepředloží věc stavebnímu úřadu v případě, kdy se mu

nepodaří odstranit rozpory. Dle názoru soudu není pouze na autorizovaném inspektorovi úsudek, zda přizval všechny v úvahu přicházející účastníky řízení a zda se mu podařilo odstranit rozpory, stručně řečeno není na jeho vůli postavit najisto okruh účastníků řízení bez ohledu na stanovisko osob, které by přicházely v úvahu jako účastníci dle § 109 zákona, a které se za ně považují. Smyslem zkráceného řízení je dosáhnout shody mezi stavebníkem a osobami, které by byli účastníky řízení a pokud někdo tvrdí, že touto osobou je a vznáší námitky proti stavbě, jde o rozpor, který je třeba výše uvedeným postupem autorizovaného inženýra a stavebního úřadu vypořádat. Autorizovaný inspektor totiž není správním orgánem, osobou odborně znalou právních vztahů a pravidel správního řízení, činnost autorizovaného inspektora není klasickým správním řízením a autorizovaný inspektor není při vydání certifikátu ve vztahu ke stavebníkovi ani ve vztahu k ostatním osobám, které by jinak byly účastníky stavebního řízení, ve vrchnostenském postavení. Autorizovaný inspektor je odborně způsobilou osobou, která z titulu své funkce (srovnej § 144 a násl. stavebního zákona) poskytuje odborné činnosti ve výstavbě. certifikát autorizovaného inspektora je listinou, která na základě soukromoprávní smlouvy se stavebníkem stvrzuje, že autorizovaný inspektor ověřil projektovou dokumentaci a připojené podklady a že navrhovaná stavba může být provedena. V dané věci obsah vydaného certifikátu dokumentuje, že předmětem ověření byla kontrola projektové dokumentace a připojených podkladů, kterými jsou zejména identifikační údaje o projektové dokumentaci, posouzení navrhované stavby s územním plánem sídelního útvaru hl.m. Prahy (regulativů funkčního a prostorového uspořádání území a využití), kontrola souladu projektové dokumentace s obecně technickými požadavky na výstavbu, stanoviska dotčených orgánů a správců technické infrastruktury včetně opatřených dokladů a závěru autorizovaného inspektora, že jednotlivá vyjádření účastníků, dotčených institucí a ostatních subjektů jsou kladná a souhlasná. Uvedené naznačuje, že vydaný certifikát, byť je vydán na základě soukromoprávního aktu, podchycuje stejné skutečnosti, které jsou předmětem posuzování ve standardním nezkráceném stavebním řízení stavebním úřadem, o zkrácené řízení v daném případě jde proto, že autorizovaný inspektor učinil úsudek o naplnění podmínek zkráceného řízení jako zjednodušeného postupu ve stavebním řízení z důvodu charakteru stavby – změny dokončené trvalé stavby občanské vybavenosti spočívající ve stavebních úpravách a také proto, že dospěl k závěru, že uskutečnění změny stavby se nedotýká práv osob, které by byli účastníky řízení a mezi nimiž uvedl i Hlavní město Praha a jeho souhlasné stanovisko ze dne 2.7.2008. Uvedenou pravomoc autorizovaného inženýra lze chápat jako legislativně záměrnou „ privatizaci stavebního řízení“ pro účely efektivity výstavby nezasahových a nesporných staveb. Přesto však jde o stavební řízení s určitými veřejnoprávními prvky, které se vypořádávají v závěru certifikátu, ne-li v postupu stavebního úřadu dle § 117 dst. 4 stavebního zákona. Samotný certifikát autorizovaného inspektora také sám o sobě nemá bezprostřední právní závaznost ani přímé právní účinky. Tyto účinky certifikát nabývá ze zákona v okamžiku jeho oznámení stavebnímu úřadu. Oznámení provede stavebník a tím učiní certifikát aktem, který zakládá oprávnění stavebníka provést stavbu v určené podobě a naopak povinnost ostatních osob toto právo respektovat. Proto certifikát oznámený stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona lze považovat za rozhodnutí, které zakládá práva a povinnosti ve stavebním řízení rovnocenné stavebnímu povolení. Právo provést stavbu ze zákona totiž vzniknout nemůže, nejsou-li splněny současně všechny podmínky stanovené v § 117 odst. 1 stavebního zákona.

Uvedené skutečnosti tak, byť svědčí o soukromoprávním charakteru cCertifikátu autorizovaného inspektora z hlediska právního titulu k jeho vydání (smlouvy) a z hlediska a postavení autorizovaného inspektora dle § 143 a násl. stavebního zákona, na druhé straně vypovídají i o veřejnoprávním průběhu a dopadu osvědčování skutečností rozhodných pro stavební řízení, totiž o vzniku veřejného subjektivního práva stavebníka a osob, které by

mohly být účastníky řízení dle § 109 stavebního zákona. Je třeba přisvědčit žalobkyni v tom, že okruh těchto účastníků nemůže záviset na vůli autorizovaného inspektora, nýbrž musí být posouzen odborně právní cestou i ve smyslu rozšířeného náhledu Ústavního soudu, např. na otázku mezujících sousedů, která v této judikatuře nebyla zodpovězena jednoznačně tak, že účastníkem řízení dle § 109 může být toliko soused bezprostředně sousedícího pozemku bez posouzení dalších okolností působení stavby. To znamená, že v okamžiku, kdy je namítáno, že některá z osob, které se považují za osoby dle § 109 stavebního zákona, vznese námitky proti provedení stavby, nemůže být bez náležitého posouzení jejího postavení argumentováno tím, že byla opatřena kladná stanoviska osob, které vzal autorizovaný inspektor za účastníky zkráceného řízení, ale je nezbytné tyto námitky vypořádat. Soud nemůže přistoupit na tvrzení žalovaného, že ochrana osob, které autorizovaný inspektor nevzal v úvahu či jejich námitky nebyly vypořádány, neboť nebyly opatřeny, je v případě zkráceného stavebního řízení nepřezkoumatelná a že nemá veřejnoprávní rozměr. Ani proces zjednodušení stavebního řízení nemůže vést k popření subjektivních veřejných práv ve stavebním řízení jen pro formu a způsob tohoto řízení. Autorizovaný inspektor není správním orgánem, ale jeho posuzování a ověřování stavby vykazuje prvky ochrany veřejných zájmů (obstarává vyjádření dotčených orgánů státní správy, dotčených organizací a osob, jimž by svědčilo účastenství dle § 109) a oznamuje stavbu s předáním příslušné dokumentace a dokladů stavebnímu úřadu. Uvedený postup proto nelze proto posoudit jako vedoucí k vydání ryze soukromého právního aktu.

V uvedeném smyslu zpochybnil výlučně soukromoprávní charakter certifikátu autorizovaného inspektora i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 As 63/2010-111 a posoudil, že certifikátem se autorizovaný inspektor stává v mezích stanovených stavebním zákonem nepřímým vykonavatelem státní správy. Uvedl, že *jestliže je autorizovaný inspektor dle uvedených ustanovení povinen opatřit souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů a vyjádření osob, které by byly účastníky stavebního řízení, dále ověřit projektovou dokumentaci a připojené podklady z hledisek uvedených v § 111 odst. 1 a 2, případně předložit věc stavebnímu úřadu, nepodaří-li se mu vyřešit případné rozpory při vypořádání námitek potenciálních účastníků řízení proti provádění stavby, pak v těchto jeho úkonech stavební zákon jasně vytyčuje meze, které musí autorizovaný inspektor dodržet, tyto meze nepodléhají vůli stavebníka, s nímž smlouvu o provedení kontroly projektové dokumentace uzavřel. Autorizovaný inspektor je tedy při činnosti ve zkráceném stavebním řízení vázán veřejnoprávním předpisem, má-li být výsledkem jeho činnosti certifikát s účinky předpokládanými § 117 stavebního zákona, musí tento zákonem stanovený postup respektovat a dodržet.*

V návaznosti na uvedené Nejvyšší správní soud dále uvedl, že: *„Do okamžiku oznámení certifikátu stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona je na vůli stavebníka, který s inspektorem smlouvu uzavřel, zda výsledky činnosti autorizovaného inspektora bude respektovat. Po jeho oznámení je však již povinen obsah certifikátu respektovat, bez možnosti jeho korekce. Tím se povaha certifikátu vymyká běžnému plnění ze soukromoprávní smlouvy a postavení autorizovaného inspektora vůči stavebníkovi se odlišuje od vztahu mezi účastníky soukromoprávního vztahu. Na rozdíl od podobných institutů, kdy je soukromoprávnímu subjektu svěřeno rozhodování s veřejnoprávními důsledky (např. hodnocení technického stavu a technické způsobilosti silničního motorového vozidla k provozu dle zákona č. 56/2001 Sb.; zkušebnictví dle zákona č. 22/1997 Sb., atd.), se oznámený certifikát týká (a je pro ně závazný) kromě osoby iniciující jeho vydání též širšího okruhu osob – potencialních účastníků stavebního řízení“.*

Z uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud naznačil, že na certifikát oznámený stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona je třeba nahlížet jako na výsledek činnosti správního orgánu a po vyhodnocení všech výše uvedených okolností souvisejících s komplikovaným právním vymezením institutu a činnosti autorizovaného inspektora, za využití metod systematického a teleologického výkladu právních norem, dospěl k závěru, že postup autorizovaného inspektora ve zkráceném stavebním řízení lze označit za veřejnoprávní a výsledkem jeho činnosti je, za podmínky oznámení certifikátu stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 stavebního zákona, akt, který je způsobilý zasáhnout veřejná subjektivní práva a povinnosti.

V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4.8.2010 sp. zn. 9As 63/2010 se ale také uvádí: „*Otázkou dalšího posouzení bude, zda vzhledem ke stávající zákonné úpravě je stavební úřad, případně jiný správní orgán, skutečně v roli pouhého pasivního příjemce podaného oznámení, bez možnosti účinného zásahu proti případným nedostatkům vydaného Certifikátu a jediným obranným mechanismem je pouze žaloba ve správním soudnictví nebo naopak, zda i přes skutečnost, že činnost autorizovaného inspektora není klasickým správním řízením, je výsledek této činnosti možnost označit za rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu. V případě opačného výkladu by činnost autorizovaného inspektora ve zkráceném stavebním řízení byla zcela mimo veřejnoprávní ochranu a tedy i mimo ochranu ve správním soudnictví, přičemž žádný zákon neposkytuje osobám dotčeným vydáním Certifikátu účinné prostředky ochrany v jiném řízení. Tento nepřijatelný stav bylo možno překlenout výkladem provedeným v rámci stávající právní úpravy, což Nejvyšší správní soud učinil. K nutnosti provedení výkladu, dle něhož by byla zaručena možnost ochránit práva účastníků stavebního řízení v jiném zkráceném řízení (vydání územního souhlasu), se Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 22.1.2009, č.j. 1As/92/2008-76, dostupném na www.nssoud.justice.cz“.*

Z uvedeného vyplývá, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 4.8.2010, sp. zn. 9As 63/2010 tedy posoudil právní povahu certifikátu autorizovaného inspektora oznámeného stavebnímu úřadu dle § 117 odst. 1 jako správní akt zakládající veřejná subjektivní práva, aniž by blíže specifikoval povahu tohoto správního aktu. Jestliže tedy je oznámený certifikát správním aktem a má-li stejné právní účinky jako stavební povolení, které nepochybně je správním rozhodnutím, je nutno dle názoru zdejšího soudu dospět k závěru, že i oznámený certifikát je rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s.. Citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu však neřeší otázku, jak se proti tomuto certifikátu bránit a zda je proti němu přípustná správní žaloba. Posoudit, jaké kontrolní mechanismy přicházejí v případě certifikátu autorizovaného inspektora oznámeného stavebnímu úřadu v úvahu, uložil Nejvyšší správní soud Městskému soudu v Praze a omezil se přitom na konstatování, že v úvahu přicházejících možností je několik.

Nevyřešenou otázkou tedy zůstává náprava případných vad či nezákonnosti takového aktu, resp. zákonný způsob, jak k takové nápravě lze dojít, což souvisí s otázkou, kdo takový akt vydal a tedy potažmo i s velmi zprostředkovaným právním dovozováním klasického procesního postupu, jímž je podání řádného opravného prostředku ve správním řízení, a i s tím, kdo by takový opravný prostředek měl podat a v jaké lhůtě, není-li certifikát autorizovaného inspektora doručován (oznámen) jiným osobám postupem podle správního řádu.

Soud vycházejí z ústavní zásady vyjádřené v čl 2 odst. 2 Ústavy ČR, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, mezích a způsoby, které stanoví zákon, shledal, že i při respektování závěrů Nejvyššího správního soudu nelze libovolně bez náležitých zákonných

mezi vyvozovat postupy, které nejsou ve vztahu ke zvláštní úpravě certifikátu předvídatelné a dovoditelné a které by byly nezbytné pro vedení např. správního odvolacího řízení (tj. vymezení osoby, která *správní akt* vydala, doručování tohoto aktu, okruh osob, jimž má být doručováno, lhůty pro podání odvolání a případně i další procesní předpoklady , které garantují pravidla přezkumu ve správním řízení). Soud k tomuto postupu neshledal možnost srovnání s judikaturou Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č.j. 1 As 92/2008-76, týkajícího se přípustnosti odvolání proti územnímu souhlasu jako obdobnému správnímu aktu, neboť stavební zákon oproti certifikátu *výslovně* stanoví, že územní souhlas vydává *stavební úřad* (§ 65 odst. 3 písm. b)). Proto soud vycházel z jediné úpravy stanovené v ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona, která umožňuje revidovat podmínky zkráceného stavebního řízení a která je zde alternativně stanovena vedle vypořádání vyjádření a námitek a je vyjádřená slovem „*anebo rozhodne o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení*“. Tím je dle názoru soudu vymezena další kompetence stavebního úřadu vůči certifikátu autorizovaného inspektora a soud je toho názoru, že nejen pro dobu před jeho oznámením stavebního úřadu, nýbrž i poté, kdy tento certifikát byl stavebnímu úřadu oznámen, avšak vyšlo najevo, že nebyly vypořádány námitky osob, které by byli účastníky řízení podle § 109. To může zahrnovat i situaci, kdy tyto osoby byly opomenuty, avšak svých práv se domáhají, jako je tomu v případě žalobkyně. Pokud totiž nedošlo k vypořádání námitek osob, které by byly účastníky řízení , nemohlo by dojít k účinkům certifikátu pro nenaplnění podmínek dle § 117 odst. 1 zákona. Podnět, oznámení či nesouhlas takových osob může mít (stejně tak jako podnět inspektora stavebnímu úřadu k vypořádání námitek) charakter podnětu k vedení řízení i o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení. Takový podnět by měl být zvážěn z hlediska věrohodnosti namítaných tvrzení o právech těchto osob a dle výsledku jeho vyhodnocení by bylo nebo nebylo přistoupeno k zahájení řízení nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení. Takový postup by měl zákonný podklad a byl by i schůdný z hlediska smyslu zkráceného a standardního stavebního řízení. Soud je totiž toho názoru, že zkrácené řízení má své místo pouze tam, kde lze dojít k oprávnění stavebníka bez překážek a nutnosti řešit pochybnosti o podmínkách zkráceného řízení. V opačném případě je třeba přejít na standardní stavební řízení a tyto překážky prověřit, vypořádat a o nich rozhodnout při zachování standardních procesních práv a povinností účastníků řízení. To má oporu v systematice práv a povinností autorizovaného inspektora a stavebního úřadu završené v ust. § 117 odst. 4 závěrečnou a až krajně nezbytnou kompetencí stavebního úřadu rozhodnout „ o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení“. Takové rozhodnutí zaručuje i přezkoumatelnost správnosti závěru o podmínkách zkráceného řízení správním soudem na základě správní žaloby.

Ze všech shora uvedených důvodů tak soud shledal, že závěr žalovaného o nedostatku kompetence stavebního úřadu rozhodnout v dané věci o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení a jeho rozhodnutí o prohlášení nicotnosti rozhodnutí stavebního úřadu nebyly učiněny v souladu se zákonem.

Žalovaný pochybil, pokud se odvolacími námitkami žalobkyně o opomenutí jejích práv v řízení nezabýval. Jeho úkolem bylo přezkoumat, zda byly dány důvody k vedení řízení o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení a zda je výrok o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení vyvozen z náležitého posouzení tvrzení žalobkyně. Soud totiž, jak již uvedl ve své výzvě k prokázání hrozby nenahraditelné újmy žalobkyně pro účely rozhodování o odkladném účinku žalobě, nedovodil ze správního spisu ani z předložených příloh žalobkyně, jaká práva žalobkyně , k jakým pozemkům či stavbám a zejména, v jaké dostupnosti a vlivu změny stavby, by byla tato práva předmětnou změnou stavby dotčena. V přílohách žaloby byly sice založeny námitky proti oznámené stavbě, avšak jde o námitky společnosti Gold Star Invest, s.r.o. adresované stavebnímu úřadu (nikoliv námitky žalobkyně) z titulu vlastnického

práva této společnosti pozemkům parc. č. 311 a 2364/2. Ani správní spis, v němž se soud snažil dohledat případné dotčení práv žalobkyně, však neobsahuje doklad, k jakým sousedním nemovitostem svědčí právo žalobkyně a co se na těchto nemovitostech nachází, přičemž dohledal vyjádření Hlavního města Prahy ze dne 2.7.2008 (z doby před vydáním certifikátu AI), které jako soused a vlastník pozemku parc. č. 2364/2 *vyjadřuje souhlas* s rekonstrukcí a opravou stávajícího objektu Vital Centrum, zdravotnické zařízení hotelového typu. Ani kopie katastrální mapy není dokladem o způsobu dotčení žalobkyně , nejde-li o novou výstavbu, nýbrž jen změnu stavby. Žalobkyně ostatně ani k výzvě soudu nepředestřela konkrétní argumenty o situaci v daném místě a dopadu zamýšlené změny stavby na její majetková práva, předložila jen objemný svazek listin s tím, že soud má zřejmě nalézt pozemek či stavbu, který je v jejím majetku a dohledat místo a způsob dotčení. I uvedený přístup žalobkyně ke svým vlastním námitkám tedy navozuje nezbytnost náležitého ověření jí uplatněných námitek včetně ověření, zda k námitkám týkajícím se nesouladu změny stavby s územními regulativy a funkčním využitím mohlo být v této věci dle § 114 odst. 2 stavebního zákona vůbec přihlíženo. Stručně řečeno, bylo na žalovaném aby věcně posoudil opodstatněnost pochybností stavebního úřadu o možnosti vést dále ve věci zkrácené řízení a to, zda stavební úřad dospěl k závěru o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení na základě náležitých úvah o pravdivosti námitek žalobkyně a zda tyto úvahy dostatečně odůvodnil. V uvedeném směru by měl existovat záznam z kontrolní prohlídky v místě stavby, který stavební úřad neoznačuje ani dnem provedení a ze kterého jen obecně vyvozuje, že opomenuté osoby jsou dotčeny ve svých právech. Je totiž proti smyslu zákonné úpravy zkráceného řízení vést řízení o nezpůsobilosti stavby v případě „ každého neproověřeného tvrzení“ o protiprávnosti stavby s argumentem, že toto tvrzení nebylo vypořádáno. Dle názoru soudu je řízení o nezpůsobilosti stavby pro zkrácené řízení na místě vést tam, kde uplatněné námitky mají ve svém tvrzení určitý skutkový a právní podklad. Stavební úřad sice ve svém rozhodnutí konstatoval, že tento podklad ověřil, avšak neuvedl nic o tom, jak konkrétní situace v místě stavby hodnotil. Žalovaný pak tento nedostatek závěr nenapravil a rozhodl v rozporu s ust. § 117 odst. 4 stavebního zákona dávajícího stavebnímu úřadu příslušnou kompetenci o nicotnosti rozhodnutí stavebního úřadu.

Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním závěrem soudu a postupem výše soudem naznačeným.

Soud současně rozhodl, že podané žalobě nepřiznává odkladný účinek, neboť tímto rozsudkem rozhodl v meritu věci, a proto nebylo důvodu přiznávat žalobě odkladný účinek

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku z podané žaloby ve výši 2000,- Kč a v nákladech právního zastoupení žalobkyně. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání vyjádření k výzvě soudu), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 2.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny 2 paušálními částkami ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky)) a částkou 960,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 4.800,- Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 7.760,- Kč.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., neboť soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jí ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Praze dne 21. září 2010

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie